

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/159/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122015039
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2122015039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Mgr. Martina Floriša, PhD., v trestnej veci 1) A. B. a 2) C. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní odsúdených B. a B., proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 27.08.2024, č. k. 28T/23/2022-541, na neverejnom zasadnutí s následným vyhlásením rozsudku konanom dňa 19.06.2025, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v bodoch II. a IV.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému A. B., nar. XX. XXXX XXXX v D., trvale bytom D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košice - Šaca,

ukladá:

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 37 písmeno m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 odsek 1, odsek 2 a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

III. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a podľa § 405b ods. 1 druhá veta Trestného poriadku sa odsúdenému C. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v F., trvale bytom D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

ukladá:

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 5, § 41 odsek 1, odsek 2 a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024 per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava (ďalej len „prvostupňový súd“ v príslušnom gramatickom tvare) rozsudkom č. k. 28T/23/2022-541 zo dňa 27.08.2024, rozhodol nasledovne:

„I. Podľa § 405b odsek 1 druhá veta Trestného poriadku sa ruší rozsudok Krajského súdu v Trnave z 9. marca 2023, sp. zn. 6To/9/2023 vo výroku o treste uloženom odsúdenému A. B., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

II. S poukazom na právoplatne uznaný výrok o vine v bode 1 zo spáchania zločinu lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2 zo spáchania prečinu neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona a právoplatný výrok o náhrade škody v rozsudku Okresného súdu Trnava z 29. novembra 2022, sp. zn. 28T/23/2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 9. marca 2023, sp. zn. 6To/9/2023, sa obžalovanému

A. B., nar. XX. XXXX XXXX v D., trvale bytom D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

za zločin lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pri ktorých trestnosť činu nezanikla,

u k l a d á :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov a § 37 písmeno m), § 38 odsek 4, § 41 odsek 1, odsek 2 a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

III. Podľa § 405b odsek 1 druhá veta Trestného poriadku sa ruší rozsudok Krajského súdu v Trnave z 9. marca 2023, sp. zn. 6To/9/2023 vo výroku o treste uloženom odsúdenému C. B., ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

IV. S poukazom na právoplatne uznaný výrok o vine v bode 1 zo spáchania zločinu lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2 zo spáchania prečinu neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona a právoplatný výrok o náhrade škody v rozsudku Okresného súdu Trnava z 29. novembra 2022, sp. zn. 28T/23/2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 9. marca 2023, sp. zn. 6To/9/2023, sa obžalovanému

C. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v F., trvale bytom D. E. XXX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Leopoldov,

za zločin lúpež podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pri ktorých trestnosť činu nezanikla,

u k l a d á :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov a § 36 písmeno l), § 37 písmeno m), § 38 odsek 2, odsek 5, § 41 odsek 1, odsek 2 a § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného

zákona účinného v čase spáchania skutkov per analogiam úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.“

2. Obaja odsúdení podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie vo svoj prospech. Prokurátor odvolanie nepodal. Z obsahu podaných odvolaní vyplýva, že odsúdení napádajú primárne výrok v bodoch II. a IV. (každý vo svoj prospech) titulom neprimeranej prísnosti trestu.

3. Odsúdený B. odôvodnil podané odvolanie cestou obhajcu podaním zo dňa 18.09.2024, v ktorom uviedol, že odsúdený odvolaním napadá rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste, ktorý mu bol napadnutým rozsudkom uložený, keď prvostupňový súd mu rozsudkom zo dňa 27.8.2024 uložil trest v rovnakej výmere, ako mu tento bol uložený skorším rozsudok. Odsúdený má za to, že takto uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nezohľadňuje skutočnosť, že mu za jeden zo zbiehajúcich trestných činov, za ktoré bol odsúdený v pôvodnom konaní, trestnosť činu zanikla. V dôsledku vyššie uvedeného preto nepovažuje za primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce trestné činy, pri ktorých mu nezaničila trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, uložený mu vo výmere 7 rokov. Takéto rozhodnutie súdu je podľa názoru odsúdeného v rozpore so zmyslom a účelom ustanovenia § 405b ods. 1 Trestného poriadku. Odsúdený sa podaným odvolaním domáha toho, aby odvolací súd napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zo dňa 27.8.2024 zrušil vo výroku o treste a uložil mu trest nižší, zohľadňujúci už spomínanú skutočnosť, teda že trestnosť jedného z trestných činov, za ktoré bol v pôvodnom konaní uznaný vinným, zanikla.

4. Podané odvolanie doplnil aj odsúdený vlastným podaním zo dňa 22.10.2024, v ktorom poukázal na fakt, že zverejnením nálezu ÚS SR PL ÚS 3/2024 v Zbierke zákonov SR zanikla trestnosť niektorých skutkov, za ktorých bol uznaný za vinného a teda má za to, že mu „zostal“ už len zločin lúpeže v zmysle § 188 ods. 2 Trestného zákona a preto neprichádza do úvahy ani postup podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona a zvýšenie hornej hranice zákonnej trestnej sadzby. Odsúdený tiež poukazuje na existenciu poľahčujúcej okolnosti, nakoľko sa ku skutku priznal a tento úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Odsúdený si je vedomý, že spáchal trestný čin, tento ľutuje, ale uvádza, že trest vo výmere 7 rokov je neprimerane prísny.

5. Odsúdený B. odôvodnil podané odvolanie cestou obhajcu podaním zo dňa 18.09.2024, v ktorom uviedol, že odvolanie odsúdeného C. B. proti napadnutému rozsudku smeruje proti výroku o treste. Prvostupňový súd tým, že odsúdenému ukladal trest podľa zákona účinného v čase spáchania skutkov, postupoval v rozpore s ustanovením § 2 ods. 1 Trestného zákona. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. Prvostupňový súd v odvolaní napadnutom rozsudku ukladal odsúdenému úhrnný trest podľa najprísnejšieho zo zostávajúcich trestných činov, teda trestného činu lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona v trestnej sadzbe 7-12 rokov. U odsúdeného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a vzhľadom na opakované spáchanie zločinu aplikoval aj ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, v dôsledku čoho zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu, teda zo 7 rokov na 9 rokov a 6 mesiacov a pri aplikácii ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona hornú hranicu zvýšil o jednu tretinu, teda z 12 rokov na 16 rokov. Nakoľko sa odsúdený k spáchaniu činov priznal, vyslovil úprimnú ľútosť nad ich spáchaním a urobil vyhlásenie o svojej vine, zakladali tieto skutočnosti dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a súd mu preto ukladal trest znížený o dvanásť mesiacov pod zvýšenú dolnú hranicu trestu vo výmere 8 rokov a 6 mesiacov. Odsúdený je toho názoru, že takto uložený trest je nezákonný, nakoľko v čase rozhodovania prvostupňového súdu bola účinná novela Trestného zákona zákonom č. 40/2024 Z. z., ktorá je pre odsúdeného priaznivejšia a preto mal prvostupňový súd ukladať trest podľa tejto novely. Podľa § 38 ods. 2 novely Trestného zákona, účinne od 06.08.2024 pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona ustanovenie ods. 3 sa nepoužije, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest alebo súhrnný trest podľa § 41 ods. 2 alebo § 42 Trestného zákona, ak by súčasné použitie týchto ustanovení bolo pre páchatel'a neprimerane prísne. Podľa § 41 ods. 2 ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. V danom prípade sa odsúdený dopustil viacerých trestných

činov mu a prvostupňový súd mu ukladal zvýšený úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (trestný čin lúpeže podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona) o jednu tretinu. Pri pomere jednej pohľadujúcej okolnosti a jednej priťažujúcej okolnosti by použitie ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona, teda navýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu bolo neprimerane prísne, preto prichádza do úvahy ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona v upravenej trestnej sadzbe zo 7 rokov až 12 rokov na 7 rokov až 16 rokov. Odsúdený sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu činov priznal, vyslovil úprimnú ľútosť nad ich spáchaním a urobil vyhlásenie o svojej vine. Tieto skutočnosti zakladajú dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 5 Trestného zákona, teda na zníženie trestu o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Trest uložený podľa aktuálne účinného Trestného zákona by tak bol pre odsúdeného oveľa miernejší, než je trest uložený v odvolaní napadnutom rozsudku prvostupňového súdu. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa uložil odsúdenému trest odňatia slobody v rozpore s ustanovením § 38 teraz účinného Trestného zákona, preto odsúdený navrhuje, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu vo výroku o treste a sám vo veci rozhodol a uložil odsúdenému primeraný trest odňatia slobody podľa aktuálne účinného Trestného zákona.

6. Na prejednanie odvolania odsúdeného a prokurátora proti napadnutému rozsudku bolo nariadené neverejné zasadnutie na deň 19.06.2025 a následné verejné vyhlásenie rozsudku. Rozsudok bol vyhlásený verejne v prítomnosti odsúdeného B., odsúdený B. sa ospravedlnil a žiadal o konanie bez svojej prítomnosti.

7. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

8. Odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obaja odsúdení ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku, proti ktorému je

tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

9. Prvostupňový súd odôvodnil odvolaním napadnutý rozsudok tým, že v dôsledku zmeny Trestného zákona účinnnej od 6. augusta 2024 v tomto prípade zanikla trestnosť činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona, keďže išlo o motorové vozidlo, ktorého hodnota nepresiahla sumu 700 eur a v dôsledku tejto zmeny nie je možné konanie páchatel'ov kvalifikovať ako prečin; prvostupňový súd v zmysle ustanovenia § 405a odsek 1 Trestného poriadku preskúmal právoplatné rozhodnutie v danej veci a zistil, že uložený trest doposiaľ nebol vykonaný a zároveň ide aj o skutky a trestné činy, za ktoré bol v tejto trestnej veci uložený úhrnný trest. V danej veci nezanikla trestnosť skutkov, ktoré boli kvalifikované ako zločin lúpeže a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku. Súd nariadil verejné zasadnutie, na ktorom pri nedotknutom výroku o vine a o náhrade škody rozsudku prvostupňového súdu, zrušil rozsudok odvolacieho súdu vo výroku o treste a následne ukladal primeraný trest za zostávajúce trestné činy, a to za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno d) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 odsek 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pri ktorých trestnosť činu nezanikla.

10. Vo vzťahu k A. B. prvostupňový súd z odpisu registra trestov zistil, že tento má v registri trestov jedenásť záznamov. Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že 14. augusta 2022 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (odcudzenie tovaru), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 20,- eur. Z lustrácie ZVJS vyplynulo, že A. B. vykonáva trest v ústave Leopoldov, a to vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 28T/23/2022 od 31. augusta 2022 a predpokladaný koniec trestu má určený na 31. augusta 2029. Pri ukladaní primeraného trestu súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, na osobu odsúdeného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, prihliadol na to, že pri skutku, ktorý mal v čase spáchania znaky prečinu neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona, došlo v dôsledku zmeny Trestného zákona k zániku trestnosti, prihliadol aj na závažnosť tohto skutku, ako aj na závažnosť trestných činov, pri ktorých k zániku trestnosti nedošlo. Trest ukladal podľa najprísnejšieho zo zostávajúcich trestných činov (zločin lúpež podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona), a to podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov so zákonným rozpätím trestnej sadzby sedem rokov až dvanásť rokov. Prvostupňový súd zistil u obžalovaného B. priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko tento bol doposiaľ desaťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (aj majetkovú). Poľahčujúcu okolnosť súd nezistil, dôsledkom čoho zvyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby postupom podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona zo sedem rokov na osem rokov a osem mesiacov, pričom v dôsledku aplikácie ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona (zločin lúpež a prečiny neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku vo viacčinnom súbehu) sa horná hranica trestu odňatia slobody zvyšovala z dvanásť rokov na šesťnásť rokov. Súd u obžalovaného A. B. vzhliadol dôvod pre aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, teda trest znížený o celú jednu tretinu pod zvýšenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody. Takýto trest je podľa súdu spravodlivý, zákonný a primeraný a zohľadňuje podľa súdu aj vzájomný pomer závažnosti spáchaných skutkov. Obžalovaný B. sa dopustil závažného protiprávneho konania proti slobode, a to s úmyslom zmocnenia sa cudzej veci a získania majetkového prospechu, a to na maloletej osobe. S poukazom na závažnosť zločinu lúpež v súbehu s prečinnými neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, kedy si platobný prostriedok nielen neoprávnené zadovážil, ale tento aj neoprávnené použil, nemožno podľa súdu uloženie trestu v nižšej výmere odôvodniť ani zánikom trestnosti za skutok neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla. Nakoľko A. B. v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

11. Vo vzťahu k C. B. prvostupňový súd zistil, že v odpise registra trestov sedem záznamov (okrem iného aj odsúdenie prvostupňovým súdom, sp. zn. 28T/23/2022 za zločin lúpeže v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku a neoprávneného používania cudzieho

motorového vozidla. Z výpisu z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynuli štyri záznamy, v dňoch 26. apríla 2016, 27. februára 2019 a 26. augusta 2022 sa dopustil priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu (hrubé správanie), za ktoré mu boli uložené pokuty vo výške 30,- a 35,- eur. Dňa 28. augusta 2022 sa dopustil priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia), za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 300,- eur a zákaz činnosti. Z lustrácie ZVJS vyplynulo, že C. B. vykonáva trest v ústave Leopoldov, a to vo veci vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 28T/23/2022 od 31. augusta 2022 a predpokladaný koniec trestu má určený na 28. februára 2031, kedy má predpokladaný nástup trestu vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/120/2018. Pri ukladaní primeraného trestu prvostupňový súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, na osobu odsúdeného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, prihliadol na to, že pri skutku, ktorý mal v čase spáchania znaky prečinu neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 odsek 1 Trestného zákona, došlo v dôsledku zmeny Trestného zákona k zániku trestnosti, prihliadol aj na závažnosť tohto skutku, ako aj na závažnosť trestných činov, pri ktorých k zániku trestnosti nedošlo. Trest ukladal podľa najprísnejšieho zo zostávajúcich trestných činov (zločin lúpež podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona), a to podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkov so zákonným rozpätím trestnej sadzby sedem rokov až dvanásť rokov. Prvostupňový súd zistil u obžalovaného B. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nakoľko sa priznal k spáchaniu skutkov a tieto úprimne oľutoval a poľahčujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, nakoľko bol už za trestný čin odsúdený a vzhľadom na opakované spáchanie zločinu aplikoval aj ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona, v dôsledku čoho zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody zo sedem rokov na deväť rokov a šesť mesiacov a pri aplikácii ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona hornú hranicu zvýšil z dvanásť rokov na šesťnásť rokov. Odsúdený B. sa k spáchaniu činov priznal, vyslovil úprimnú ľútosť nad ich spáchaním a urobil vyhlásenie o svojej vine, a tieto skutočnosti podľa súdu zakladajú dôvod na aplikáciu ustanovenia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam, v dôsledku čoho súd ukladal obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov, teda znížený o celých dvanásť mesiacov pod zvýšenú dolnú hranicu trestu odňatia slobody. Takýto trest je podľa súdu spravodlivý, zákonný a primeraný a zohľadňuje aj vzájomný pomer závažnosti spáchaných skutkov. Odsúdený B. sa dopustil závažného protiprávneho konania proti slobode s úmyslom zmocnenia sa cudzej veci a získania majetkového prospechu, a to na maloletej osobe. S poukazom na závažnosť zločinu lúpež v súbehu s prečinmi neoprávnené vyrobienie a používanie platobného prostriedku, kedy si platobný prostriedok nielen neoprávnené zadovážil, ale tento aj neoprávnené použil, nemožno podľa súdu uloženie trestu v nižšej výmere odôvodniť ani zánikom trestnosti za skutok neoprávnené používanie cudzieho motorového vozidla. Nakoľko C. B. v posledných desiatich rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/120/2018), súd ho v súlade s § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

12. Tunajší súd považuje odvolania obžalovaných za čiastočne dôvodné v tej časti, v ktorej namieta neprimeranú prísnosť trestu. Z uvedeného dôvodu, trpí výrok napadnutého rozsudku uvedený v bodoch II. a IV. vadou, ktorá má za následok potrebu jeho zrušenia.

13. V predmetnej veci treba vyriešiť otázku, či novo ukladaný trest za trestnú činnosť, ktorá nebola dotknutá novelizáciou Trestného zákona v podobe zániku trestnosti podľa § 84 Trestného zákona v znení účinnom od 06.08.2024, má byť ukladaný ako trest v zmysle právnej úpravy účinnej do 05.08.2024 alebo od 06.08.2024, pričom potrebu aplikácie znenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024 požadujú aj obžalovaný a tvoria súčasť odvolacích námietok.

Podľa § 438k odsek 7 Trestného zákona trest, ktorý bol právoplatne uložený pred 15.3.2024 a ktorý nebol ešte celkom vykonaný, za čin, ktorý podľa Trestného zákona v znení účinnom od 15.3.2024 nie je trestným činom, sa vo zvyšnom rozsahu nevykoná.

Podľa § 405a odsek 1, odsek 2 Trestného poriadku, ak dôjde k zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, súd preskúma právoplatné rozhodnutie súdu vydané na základe aplikácie takého zákona, jeho časti alebo niektorého jeho ustanovenia, ak uložený trest nebol vykonaný. V konaní podľa tohto dielu rozhoduje samosudca, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni a vo veciach, v ktorých v prvom stupni rozhodol senát, rozhoduje tento senát, a to do 30 dní odo dňa nadobudnutia účinnosti zmeny zákona.

Podľa § 405b odsek 1 Trestného poriadku, ak v dôsledku zmeny zákona zanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, súd uznesením rozhodne, že zvyšok trestu sa nevykoná. Ak ide o skutok a trestný čin, za ktorý bol uložený úhrnný alebo súhrnný trest, súd rozsudkom zruší v dôsledku zániku trestnosti

činu právoplatné rozhodnutie len vo výroku o treste a podľa § 41 alebo § 42 Trestného zákona uloží primeraný trest za zostávajúce zbiehajúce sa trestné činy, pri ktorých nezanikla trestnosť činu podľa § 84 Trestného zákona, a zároveň rozhodne o započítaní už vykonaného trestu, ak je vzhľadom na druh uloženého trestu započítanie možné.

Podľa § 405d odsek 1, odsek 2, odsek 3 a odsek 4 Trestného poriadku, na vyhotovenie rozhodnutia, jeho doručenie, opravný prostriedok proti rozhodnutiu, opravu rozhodnutia podľa tohto dieľu sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku a o uznesení, ak v tomto diele nie je ustanovené inak. Rozsudok v konaní podľa tohto dieľu sa vyhlasuje na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykoná iba za účelom vyhlásenia rozsudku; ustanovenia tohto zákona o verejnom zasadnutí sa použijú primerane. Nadriadený súd rozhoduje podľa tohto dieľu na neverejnom zasadnutí; odsek 2 tým nie je dotknutý. Ak súd pri postupe podľa § 405b odsek 1 ukladá nový trest, rozsudok podľa § 405b odsek 1 sa stáva právoplatným až právoplatnosťou výroku o novourčenom treste.

14. Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V tomto smere je nesporné, že ak by sa odsúdeným mal ukladať trest podľa znenia Trestného zákona (konkrétne ustanovenia podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, nakoľko ide o trestný čin v ich prípade najprísnejšie sankcionovaný) účinného od 06.08.2024, išlo by vzhľadom na ich postavenie o (pre odsúdených) o priaznivejší postup, nakoľko trestná sadzba by v prípade odsúdeného B. predstavovala výmeru 4 roky a 8 mesiacov až 16 rokov (základná sadzba 7 až 12 rokov by bola modifikovaná jednak titulom § 39 ods. 5 Trestného zákona, ale aj § 41 ods. 2 Trestného zákona, vzhľadom na vyhlásenie viny, ale aj na potrebu ukladania úhrnného trestu z dôvodu aplikácie tzv. asperačnej zásady) a pre odsúdeného B. (6 rokov, 9 mesiacov a 10 dní až 16 rokov - základná sadzba 7 až 12 rokov by bola modifikovaná jednak titulom § 38 ods. 3 Trestného zákona, následne § 39 ods. 5 Trestného zákona, ale aj § 41 ods. 2 Trestného zákona), pričom výmera aplikovateľná pre odsúdených v zmysle znenia Trestného zákona účinného do 05.08.2024 predstavovala 6 rokov a 4 mesiace až 16 rokov (pre odsúdeného B.), resp. 6 rokov a 8 mesiacov až 16 rokov (pre odsúdeného B.). Odvolací súd však v predmetnej veci dospel k názoru, že na posudzovanú trestnú veci je nutné aplikovať ustanovenia Trestného zákona v znení ich účinnosti do 05.08.2024.

15. V predmetnej veci odvolací súd konštatuje, že v situácii po právoplatnom odsúdení došlo evidentne k zmene právnej úpravy vzťahujúcej sa na kvalifikáciu konania odsúdených, avšak nedošlo k zániku trestnosti činov (v rozsahu kvalifikácie skutku ako zločinu lúpeže). V tomto prípade aj podľa novelizovaného znenia Trestného zákona konanie odsúdených má naďalej znaky trestného činu, hoci aktuálne už posudzovaného miernejšie s prihliadnutím na aplikovateľný právny stav ako celok. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že dôvodová správa (pomerne strohá v tejto spojitosti) k novele Trestného poriadku k § 405a až 405d uvádza len toľko, že „Zavádza sa nový procesný postup preskúmania rozhodnutia súdu (najmä rozsudkov, ktorými bola vyslovená vina) pre prípad zániku trestnosti činu v dôsledku zmeny zákona podľa § 84 Trestného zákona, ako aj postup pri zániku trestnosti činu v niektorých procesných situáciách v prípravnom konaní.“ Ani z dôvodovej správy teda nevyplýva zámer, vôľa zákonodarcu, aby v prípadoch trestných konaní ukončených právoplatnými odsudzujúcimi rozsudkami bolo pripustené aj posudzovanie a skúmanie možností zmiernovania právnej kvalifikácie pri jednotlivých trestných činoch vzhľadom na zmenu Trestného zákona, keďže explicitne upravuje iba otázku zániku trestnosti činu. Aj z toho však možno usúdiť, že extenzívne vykladanie možností použitia § 405b ods. 1 Trestného poriadku aj na prípady, kedy po právoplatnom odsúdení došlo k zmene podstatných ustanovení Trestného zákona, ktoré majú za následok zmiernenie právnej kvalifikácie konania páchatel'a (páchatel'ov), neprihádza do úvahy, a to podľa odvolacieho súdu evidentne z dôvodu zabezpečovania právnej istoty vytvorenej právoplatným odsudzujúcim rozsudkom. Je potrebné zdôrazniť, že ide o podstatne inú situáciu ako v prípade, že k zásadnej zmene zákona dochádza síce po spáchaní skutku, ale pred právoplatným rozhodnutím o ňom súdom, kedy súd je viazaný okrem § 2 ods. 1 Trestného zákona aj ústavným rámcem tvoreným čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Ani Ústava SR, ani Trestný zákon však okrem uvedených ustanovení neposkytujú právoplatne odsúdeným osobám účasť na akýchkoľvek výhodách, či benefitoch, ktoré by teoreticky kedykoľvek v neskoršom období po právoplatnosti odsudzujúcich rozsudkov mohli zmeny Trestného zákona prinášať.

16. Napokon je potrebné pripomenúť, že zmena právnej kvalifikácie nie je zaradená ani medzi dôvody opodstatňujúce povolenie obnovy konania, hoci inak podľa § 394 Trestného poriadku medzi dôvody obnovy konania patria aj dôkazy a skutočnosti týkajúce sa aj trestu, a to také, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, k pomerom páchatel'a, bol by v rozpore s účelom trestu. Popri tom podľa § 395 Trestného poriadku je obnova konania, ak trestnosť činu

zanikla, vylúčená v neprospech obvineného, z čoho vyplýva, že v prospech obvineného je prípustná, opäť však s dôrazom iba na zánik trestnosti činu, nie z dôvodu zmeny, resp. zmiernenia právnej kvalifikácie činu.

17. Odvolací súd má za to, že kľúčové je hmotnoprávne ustanovenie § 438k odsek 7 Trestného zákona, ktoré upravuje prechodné ustanovenia k zmenám Trestného zákona účinným od 15.3.2024. Jeho zmyslom bolo docieľiť taký stav vecí, aby po účinnosti predmetnej novely nik nevykonával trest za čin, ktorý po novele už nie je trestným. Toto prechodné ustanovenie zjavne cielilo len na nevykonané zvyšky trestov uložených za trestné činy, ktorých trestnosť zanikla, pričom predmetné hmotnoprávne pravidlo našlo svoj odraz v procesnom kódexe, a to v Trestnom poriadku vo štvrtom diely ôsmej časti označenej ako „Preskúmanie rozhodnutia v dôsledku zmeny zákona“, konkrétne v ustanovení § 405b Trestného poriadku citovaných vyššie v texte, ktoré upravujú procesný postup, ako želaný stav dosiahnuť.

18. Konanie podľa § 405b Trestného zákona nie je opakovaním konania v pôvodnej trestnej veci, týka sa iba výroku o treste, aj to len jeho primeranosti vo vzťahu k trestnému činu, ktorého trestnosť zanikla. Citované ustanovenie zákona neumožňuje súdom akokoľvek zasahovať do výroku o vine, ten je aj naďalej právoplatný, preto ho súdy nemôžu preskúmavať, tobôž nemôžu skutok, pri ktorom trestnosť činu nezanikla, inak právne kvalifikovať. Z uvedených dôvodov sa nový primeraný trest ukladá podľa Trestného zákona účinného v čase, keď bol pôvodný trest ukladávaný, nie podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Inak vyjadrené, v danej veci bolo potrebné ukladať nový súhrnný trest podľa najprísnejšieho trestného činu, ktorého trestnosť nezanikla, pričom prvostupňový súd správne rozhodoval podľa Trestného zákona účinného v čase spáchania činu a súčasne aj vyhlásenia pôvodného odsudzujúceho rozhodnutia. V prípadoch trestného činu, ktorého trestnosť nezanikla a za ktorý bol právoplatne uložený trest do 5.8.2024, nie je možné ukladať trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024, nakoľko novela Trestného zákona ani Trestného poriadku účinná od 6.8.2024, neumožňuje prehodnocovať tresty pri trestných činoch, kde trestnosť činu nezanikla. Účelom novely Trestného zákona účinného od 6.8.2024 bolo zabezpečiť, aby odsúdení nevykonali zvyšky trestov, za činy, ktorých trestnosť zanikla, avšak jej účelom nebolo prehodnocovať uložené tresty za trestné činy, kde trestnosť nezanikla.

19. Prvostupňový súd teda nijako nepochybil, keď neukladal nový primeraný trest podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024. Rovnako prvostupňový súd formálne nepochybil, ak ako primeraný trest za zostávajúce trestné činy obžalovaným určil z hľadiska výmery trestu trest v rovnakých ako pôvodne uložených výmerách a to nepodmienečnou formou. Ide o tresty uložené v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Možno dodať, že primeranosť trestu v zmysle ustanovenia § 405b odsek 1 Trestného poriadku neznamena, že nanovo uložený trest nutne musí byť miernejší (či dokonca výrazne miernejší) než trest uložený v pôvodnom rozhodnutí, resp. že ako primeraný nemôže byť opätovne uložený trest v rovnakej výmere. Odvolací súd sa zamerail aj na primeranosť v konkrétnej veci, resp. možnosť uloženia trestu v nižšej výmere, pričom dospel k názoru, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania. Nakoľko boli splnené podmienky uvedené v ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd sám rozhodol po zrušení napadnutého rozsudku tak, ako je to uvedené v bodoch II. a III. výrokovej časti tohto rozsudku odvolacieho súdu.

20. Pokiaľ ide o výšku novo uloženého trestu odňatia slobody, tunajší súd ukladal trest podľa ustanovení Trestného zákona v znení účinnom do 05.08.2024, v rámci trestnej sadzby 6 rokov a 4 mesiace až 16 rokov (pre odsúdeného B.), resp. 6 rokov a 8 mesiacov až 16 rokov (pre odsúdeného B.), pri zohľadnení pomeru a závažnosti poľahčujúcich a pritážujúcich okolností tak, ako boli zistené už v pôvodnom konaní. Trest ukladal ako úhrnný, t.j. za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, pričom v predmetnej veci ide stále o ukladanie úhrnného trestu podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

21. Podľa názoru odvolacieho súdu dĺžka trestu odňatia slobody mohla a mala byť ukladaná pri spodnej hranici možnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody a táto sa javí byť v kontexte osoby odsúdených ako dostatočná. Odvolací súd sa zamerail na primeranosť v konkrétnej veci, resp. možnosť uloženia trestu v nižšej výmere v prípade oboch odsúdených, pričom dospel k názoru, že účel trestu možno dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania, avšak logicky len v takej výmere, akú umožňoval Trestný zákon účinný do 05.08.2024. Odvolací súd konštatuje, že samotný fakt, keď na právny vzťah odsúdených je nutné aplikovať (pre ich osoby osobu) prísnejšiu právnu úpravu neznamena automaticky nemožnosť

zohľadnenia tohto stavu v rámci zákonných mantinelov ustanovení Trestného zákona (v znení do 05.08.2024).

22. Žiada sa dodať, že obžalovaný B. je osobou doposiaľ s počtom 11 záznamov v registri trestov a obžalovaný B. je osobou doposiaľ s počtom 16 záznamov v registri trestov, v absolútnej väčšine prípadov pri oboch za majetkovú trestnú činnosť, ale vzhľadom na fakt, že sa o ich treste rozhoduje za situácie, keď dochádza k zmierňovaniu trestnoprávnej politiky štátu a trestných postihov, za posilnenia prvkov tzv. restoratívnej justície, považoval odvolací súd za vhodné uložiť odsúdeným tresty bližšie sa k spodnej hranici modifikovaných trestných sadzieb (viď bod 14.), konkrétne v prípade odsúdeného B. trest vo výmere 6 rokov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a odsúdenému B. trest vo výmere 7 sedem rokov so zaradením do ÚVTOS so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone nepodmienečného trestu. Takéto tresty budú zákonnými, primeranými a spravodlivými, nakoľko na jednej strane zohľadnia špecifiká predmetnej trestnej veci, na druhej strane bude po zvýšení zákonných sadzieb dostatočný priestor na dosiahnutie účelu trestného konania pri osobe odsúdených ako recidivujúcich páchateloch majetkovej trestnej činnosti. Úvaha súdu o účele trestu pri osobe recidivujúcich páchatel'a bola taktiež správna, žiada sa dodať, že tento účel majú potenciál naplniť už tresty, ktoré ukladá odvolací súd. V tomto smere nie je konanie v zmysle § 405b ods. 1 Trestného poriadku opravným prostriedkom, v ktorom by odvolací súd mohol naprávať aplikáciu ustanovení § 36 až 38 Trestného zákona, hoci by aj nebola prípadne správna (čo však v predmetnej veci odvolací súd beztak nezistil).

23. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaných ohľadom neprimeranej prísnosti trestu, toto bolo nedôvodné, práve s ohľadom na skutočnosti obsiahnuté v predchádzajúcich bodoch.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.